

[Svend Auken]

præcist at vide om Danmarks krav til en særstilling. Man har ifølge pressen alene sagt, at der bliver en ny folkeafstemning i 1993, og at Danmark ønsker mere åbenhed, mere demokrati og mindre bureaukrati i EF. Resultatet af denne politik eller rettere mangel på politik er, at de andre lande – sådan virker det – er ved at være låst fast, og Danmark kan blive bragt i en helt uholdbar situation, hvor man måske vil tvinge os til at sige ja til Maastrichttraktaten, foruden at man vil komme med nogle beroligende erklæringer samt måske trusler om, at ellers bliver vi kastet ud af EF. Dette nøl er udtryk for manglende respekt for befolkningen, for vore EF-partnere og for de lande, der gerne vil være med i EF.

Jeg håber, at et flertal i Folketinget vil blokere en eventuel ny folkeafstemning på dette grundlag. Hvis dette flertal er til stede – og det tror jeg det er – kan vi lige så godt nu meddele, at det langtfra er sikkert, at der bliver nogen ny folkeafstemning til næste år. En ny folkeafstemning kommer helt an på, om Danmark fritages for unionsmålsætningen på de afgørende punkter. Jeg er tilhænger af en ny folkeafstemning, men det skal være på et nyt grundlag.

Socialdemokratiet har fremlagt sine forslag til et sådant nyt grundlag. Jeg er selv medforfatter til partiets kongresudtalelse på dette punkt og er selvfølgelig hundrede procent enig i udtalelsen. Hermed skulle nogle af de misforståelser, der er opstået i dag i anledning af spekulationer om en tale, der ikke har været holdt, eller en artikel, der ikke har været trykt, være manet i jorden.

Mit råd til regeringen vil være, at der bliver spillet ud allerede i forbindelse med topmødet i Birmingham i næste uge, og at man inden mødet forbereder landene på det, ikke i detaljer, ikke med juridiske tekster, men med klare principielle budskaber, så de øvrige lande ved, hvor vi står, og således at vi i åbenhed kan høre deres reaktioner. Et nyt dansk nej ved en folkeafstemning om Maastricht vil have meget alvorlige konsekvenser for hele EF, for ansøgerlandenes muligheder for at blive medlem, og ikke mindst for vores eget land, Danmark. Men et ja fremkaldt ved trusler kan være lige så fatalt for dansk folkestyre.

Målet må være et forhandlingsresultat, som flertallet i den danske befolkning frivilligt kan stemme ja til.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg har bedt om ordet straks for at få fjernet en misforståelse fra debatten. For når hr. Svend Auken her siger, at hverken den britiske statsminister eller den tyske kansler har fået at vide, at Danmark vil have krav om særstilling på en række områder, så er det forkert. Jeg forstod på hr. Svend Auken, at han byggede det på, hvad der havde stået i aviserne – eller det må vel i så fald være, hvad der ikke har stået i aviserne.

Det undrer mig, at hr. Svend Auken er sådan orienteret, for jeg har i Markedsudvalget orienteret om samtalen med den britiske statsminister. Af gode grunde har der ikke været tid til at orientere om de samtaler, som statsministeren og jeg har haft med kansler Kohl; det vil ske på markedsudvalgsmødet i morgen.

På de møder, statsministeren og jeg har haft, har vi grundigt orienteret om debatten i Danmark, herunder også om de synspunkter, der er lagt frem i Socialdemokratiets kongresudtalelse. Det har vi gjort netop for at gøre opmærksom på, at det hele altså ikke er klaret med at løse nogle fælles problemer, det, vi kalder fælles gods, omkring åbenhed, nærhed og demokrati; der er også danske særstandpunkter. Derfor synes jeg, det er meget beklageligt, hvis hr. Svend Auken har den misforståede opfattelse af, hvad der er foregået, for den må jo så lede ham til forkerte konklusioner og dermed selvfølgelig også til råd, som ikke er særlig velegnede i situationen.

Det er klart, at vi ikke har kunnet orientere om det, hr. Svend Auken kaldte danske krav til særstilling. Det kan vi ikke af den enkle grund, at det jo først skal forhandles imellem regeringen og de politiske partier, sådan som det er aftalt ved de møder, der har været holdt i Statsministeriet. Og det er en forhandling, der jo igen – sådan som det har været grundigt aftalt alle partier imellem – først kan indledes, når vi har fået offentliggjort den danske hvidbog, der kommer en af de allernærmeste dage. Det er bl.a. derfor, vi ikke har kunnet lægge sådan nogle synspunkter fast, og det er derfor, vi heller ikke er i stand til på Birminghammødet at lægge en dansk forhandlingsposition frem. Det kan vi ganske enkelt ikke nå. Det har partierne været enige om, og det forventer de andre heller ikke.